

## Hoofdstuk V (1946-1955)

1946

- Uit de winstverdeling over 1945 bleek dat het exploitatieoverschot f 20.183,30 voor de beide fabrieken bedroeg. De Commissarissen noemden dit resultaat bevredigend.
- Het personeel vroeg naar betere toiletvoorzieningen in de vorm van closets. Een zeer begrijpelijke vraag. Er werd een plan met kostenraming toegezegd.
- Er werd een nieuwe welpomp geboord. De thans gebruikte bron was oud en had al eens zand opgegeven. De capaciteit was 40.000 liter per uur.
- Twee weduwen genoten een pensioen van de fabriek. Nagegaan moest worden wat deze weduwen zouden ontvangen indien ze een overheidspensioen kregen.

### Onerlijke concurrentie

Een speciale vergadering werd belegd om onder ogen te zien tot welke moeilijkheden de concurrentie, met name van 'Nutricia', de fabriek in Woudenberg bezorgde met haar dochterfabriek 'Lacto' te Cuyck. 'Lacto' bood de boeren 0,3 cent per % vet méér dan de hoogst betalende fabriek in de omgeving en dat was de Roomboterfabriek 'De Vooruitgang' met een prijs van 4,7 cent. De prijs van 'Lacto' werd dus vijf cent per % vet.

Deze kwestie werd in Den Haag besproken en in een later stadium schriftelijk voorgelegd aan het Bedrijfschap voor de Zuivel. De oneerlijkheid der concurrentie werd erkend. De Nutriciaproducten lagen goed in de markt en dat was de reden waarom er een goede prijs voor de melk kon worden geboden.

De Directie ging met alle boeren praten en verschillende trouwe leveranciers bleven aan de zijde van de Roomboterfabriek 'De Vooruitgang' staan. Voor een aantal was een hogere melkprijs van ettelijke honder-

den guldens per jaar te verleidelijk en daarom gingen ze melk leveren aan 'Lacto'. Het Bedrijfschap voor de Zuivel zag geen mogelijkheden regelend op te treden tegen deze naar het oordeel van de Commissarissen niet reële concurrentie.

### Samenwerking met de Coöperatie

De vraag rees of verdere samenwerking met de Coöperatie nog wel nuttig was nu de plannen voor een recreatiegelegenheid ten behoeve van het personeel van de baan waren. Het landbouwonderwijs voor jongens en meisjes ontwikkelde zich en mogelijk dat er in de toekomst op dit terrein een vorm van samenwerking zou kunnen groeien.

De conclusie was dat het landbouwonderwijs, dus ook van de veeteelt, zoveel als mogelijk was moest worden bevorderd en dat de samenwerking met de Coöperatieve Boerenleenbank en Handelsvereniging niet moest worden verbroken.

1947

### Nogmaals oneerlijke concurrentie

Door de hogere melkprijs van 'Lacto' hadden intussen een dertigtal grote leveranciers van melk de Roomboterfabriek 'De Vooruitgang' vaarwel gezegd. Geklaagd werd dat juist de kleinere moeilijk bereikbare boerenbedrijven de fabriek trouw bleven, waardoor de productiekosten stegen. Overwogen werd om een nevenproduct te leveren, waardoor er ook een hogere melkprijs zou kunnen worden geboden. Er werd aan gedacht weer caseïne te produceren. Intussen werd de fabriek gedwongen meer consumptiemelk te leveren waardoor minder ondermelk ter beschikking kwam voor de bereiding van caseïne. Een ander product, namelijk 'Spraypoeder' lag goed in de markt, maar vergde een investering van mogelijk f 150.000,-.

Op 28 Juni a.s. zal het 50 jaar geleden zijn dat aan de fabriek te Woudenberg de eerste melk werd verwerkt.

Tevens zal het op dien datum 50 jaar geleden zijn, dat de Heer J. Douma als Directeur aan het bedrijf verbonden werd.

Het Bestuur heeft gemeend dit buitengewone jubileum niet ongemerkt voorbij te mogen laten gaan.

Het stelt zich daarom voor om op Vrijdag 27 Juni 1947 des namiddags van 3 tot 5 uur aan de fabriek gelegenheid te geven om de jubilarisse en haren directeur geluk te wenschen.

Het Bestuur

J. K. H. DE BEAUFORT VAN LEUSDEN,

Pres. Commissaris

W. H. DE BEAUFORT,

Secretaris.

Dit bedrag werd in deze tijd te riskant geacht. De conclusie was dan ook dat er voorlopig maar even afgewacht moest worden hoe de zaken zouden lopen.

Er zou een actie onder de boeren worden bevorderd om het inzicht te verbreiden, dat indien de fabriek in Woudenberg werd "doodgeconcurrereerd", de boeren straks zouden zijn overgeleverd aan de speculatieve handel. Via de Bedrijfsorganisatie der jonge boeren moest het gevaar worden uitgedragen.

#### Jaarstukken 1946

Naar het oordeel van de Commissarissen waren de jaarstukken van dien aard dat er geen vuiltje aan de lucht zou zijn, ware het niet dat het 'Lacto' gevaar bedreigend boven de fabriek hing. De fabriek in Renswoude kreeg aandacht. Door de vele afschrijvingen had de fabriek thans een overwaarde. Er werd veel op de vrachtkosten bespaard omdat de melk met de auto van de fabriek in Renswoude werd opgehaald. De melk werd via de fabriek in

Woudenberg in consumptie gebracht. Hieruit kan de conclusie worden getrokken dat de fabriek in Renswoude alleen nog functioneerde voor de melkontvangst.

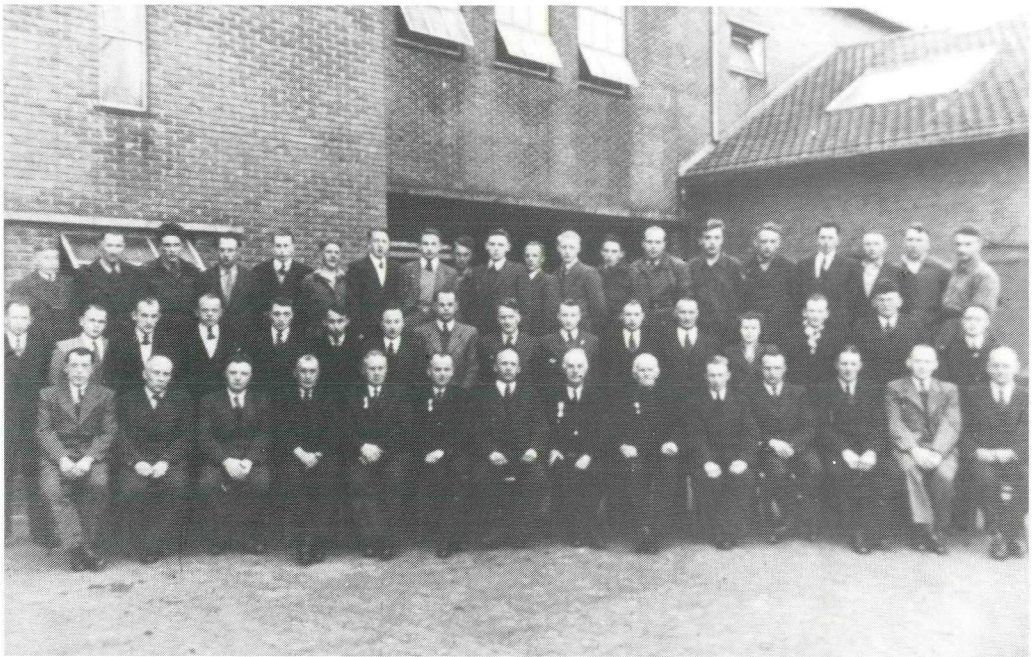
#### Bestrijden van veeziekten

Tuberculosevrije veebedrijven kregen al enkele jaren *f* 0,10 extra per geleverde 100 kg melk. Er werd een verzoek gedaan om dit bedrag te verhogen tot *f* 0,20 per 100 kg melk. Gelet op de zware concurrentie en het verloop onder de melkleveranciers bleef het bedrag gehandhaafd op *f* 0,10 per 100 kg melk.

Ook de runderhorzelbestijding werd blijvend gesteund. Er was een rijksvoorschrift op komst dat horzeldragend vee niet meer mocht worden vervoerd.

#### Borgtocht

De borgtocht bij de Boerenleenbank werd vernieuwd tot een bedrag van *f* 200.000,- waaraan alle Commissarissen zich schriftelijk bij de Raiffeisenbank verbonden.



*Foto van de Raad van Commissarissen en het personeel van de fabriek ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan.*

### **Personeel met een lange staat van dienst**

Uit een mededeling van de directeur aan de Commissarissen bleek dat de onderstaande personen langer dan 25 jaar in dienst van de fabriek waren.

Evert v.d. Lagemaat	48 jaar
Joh. de Koning	39 jaar
Gerrit de Kruif	37 jaar
Peter Veldhuizen	34 jaar
Aart Lagerweij	30 jaar

### **50-jarig jubileum Roomboterfabriek 'De Vooruitgang'**

Een mijlpaal in de geschiedenis van deze fabriek. Niettemin wensten de Commissarissen een sobere en stemmige viering van dit heugelijke feit op vrijdag 27 juni 1947.

- De receptie begon 's middags om drie uur. De heer Schimmel van het Stationskoffiehuys zorgde voor de bediening, glaswerk, tafeltjes enzovoort, alsmede de drankjes. De receptie werd gehouden in

één van de fabrieksruimten, waar ook het 40-jarig jubileum werd gevierd. De bakkers in de omgeving zorgden voor gebak, koek en krakelingen.

- Voor het personeel en melkrijders werd een gezellige avond belegd met bier en gebak en de Woudenbergse muziekvereniging 'Fidelio' bracht een serenade. Voor het amusement werd een goochelaar gevraagd om op te treden.
- Het personeel kreeg een gratificatie van f 10,- en daarboven voor elk dienstjaar f 3,-.
- Daarnaast werd het personeel en de melkrijders een excursie aangeboden naar de Landbouwtentoonstelling in Leeuwarden in de maand september van dit jaar.
- De drie melkleveranciers van de 42 uit 1897, die nog in leven waren, kregen een taart met opschrift en een kistje sigaren thuis bezorgd, te weten: Aart de Kruif, Wed. Meerveld en W. Harthoorn.

- De vlag en wimpel, die in de oorlogsjaren 1940-1945 zoek waren geraakt moesten worden vernieuwd. Op een jubileumdag moest er kunnen worden gevlagd.

Het valt op dat er voor de melkleveranciers geen activiteiten werden georganiseerd.

### **Gouden jubileum directeur J. Douma**

De ruim 72 jaar oude directeur J. Douma had een verzoek ingediend om ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de fabriek zijn taak te mogen overdragen aan zijn adjunct-directeur, de heer H.J. Reussink. De voorzitter van de Raad van Commissarissen stelde in de vergadering van 6 mei 1947 dan ook aan de orde om ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de fabriek de jubilerende directeur op de meest eervolle wijze ontslag te verlenen. Unaniem was de vergadering van oordeel:

1e dat de heer J. Douma na een 50-jarig dienstverband een onbezorgde levensavond werd verzekerd, voor zover de Commissarissen daartoe in

staat waren dat te bevorderden;

2e dat een functie werd geschapen, waardoor de heer J. Douma zitting kon nemen in de Raad van Commissarissen met een adviserende stem;

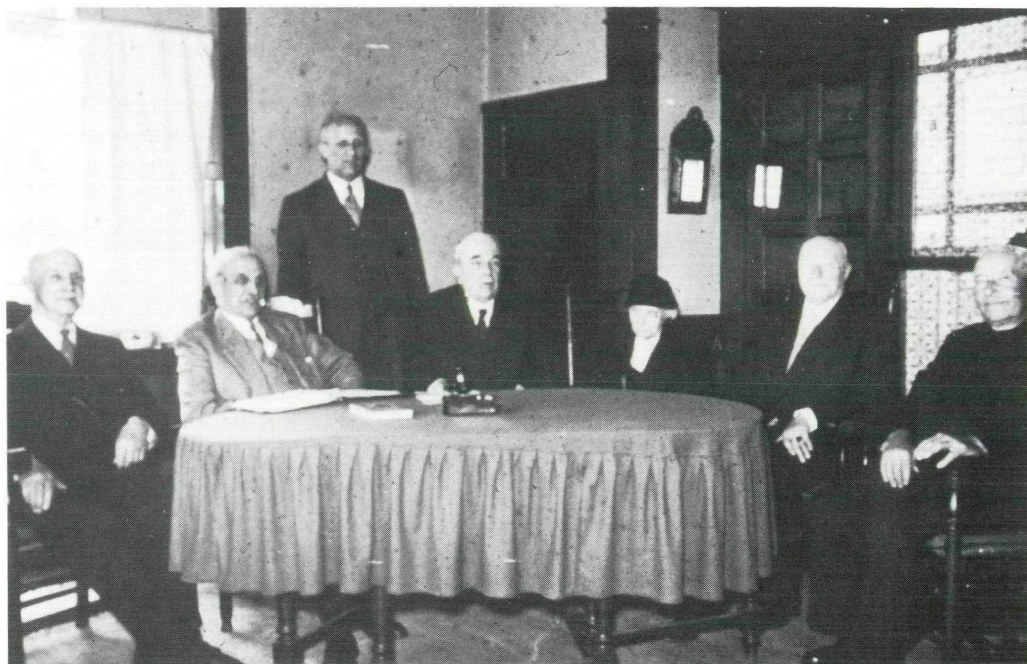
3e dat er naar moest worden gestreefd dat de heer J. Douma gelet op diens pensioen, er financieel niet op achteruitging;

4e dat de adjunct-directeur, de heer H.J. Reussink te Scherpenzeel, hem opvolgde als directeur.

Twee namen waren met de 50 jaren meegegroeid en wel De Beaufort in de Raad van Commissarissen en Douma als directeur. Onder zijn leiding had directeur J. Douma de fabriek zien groeien. Door te luisteren naar zijn adviezen waren er grote investeringen gedaan en waren er veel risico's genomen. In de loop der jaren kwam het meermalen voor dat in de vergaderingen van de Raad van Commissarissen hulde werd gebracht en dankbaarheid werd geuit voor de grote deskundigheid en



*Directeur Jan Douma met echtgenote en kinderen (voorste rij) temidden van familie, vrienden en kennissen, omringd door bloemen, ter gelegenheid van zijn 50-jarig jubileum.*



*De Raad van Commissarissen in 1948: v.l.n.r. zittend: J. Douma, adviseur; Jhr.W.H. de Beaufort; Jhr.Mr.J.K.H. de Beaufort; Mej. A.A. de Beaufort; M.L. Baron Taets van Amerongen en L. Wolswinkel. Staande: directeur J.H. Reussink*

de geweldige inzet van de directeur J. Douma. Het was *zijn* fabriek. Tot assistent van de directeur H.J. Reussink werd de heer G. Donselaar benoemd, die sedert 1933 op het kantoor van de fabriek werkzaam was geweest.

#### **Verkoop van consumptiemelk**

De Utrechtse Melkcentrale deed een voorstel om een flink kwantum melk voor consumptie voor meerdere jaren van de fabriek te betrekken. Het vetgehalte van de gestandariseerde melk werd vastgesteld op 2,5%. Verwacht werd dat dit vetgehalte zou stijgen tot 2,8% à 3%.

1948

#### **Toekenning subsidies**

- Het Groene Kruis te Woudenberg trachtte een renteloos voorschot te krijgen van f 25.000,- voor de herbouw van hun

gebouw, dat in 1945 als gevolg van het opblazen van het kruispunt De Poort, totaal was verwoest. Gelet op het algemeen belang werd besloten een bedrag van f 1.000,- beschikbaar te stellen.

- Voor hulp aan kinderen werd voor UNAC gedurende 14 dagen een halve cent per kg melk van de leveranciers gevraagd. Vrijwillig werd hieraan deelgenomen. De boeren brachten ongeveer f 900,- bijeen.

#### **Mindere kwaliteit van de boter**

Bij de boterkeuring kwam de fabriek dit jaar herhaaldelijk in de tweede klasse. Het was zaak om de naam van de fabriek hoog te houden. De kwaliteitsdaling werd ook toegeschreven aan een te veelvuldig gebruik van kunstmest (stikstof) op de landbouwgronden. De hoge boterprijs bemoeilijkte de concurrentie en dat gaf weer aanleiding te zoeken naar andere



*Omstreeks 1950. De chauffeurs staan keurig in het gelid naast de vrachtauto's. Van links naar rechts: D. v.d. Pol, E. Hazeleger, D. van Doorn en N. Lagerweij.*

producten, met name kaas. Volgens deskundigen kon er in deze streek geen exportkwaliteit kaas worden geproduceerd.

### **Concentratie in de zuivelindustrie**

Voor het eerst werden in de vergaderingen van de Commissarissen gesproken over concentratie in de zuivelindustrie. Men vroeg zich af of het niet tijd werd om met de omliggende fabrieken in overleg te treden teneinde eens te peilen hoe men daar tegenover stond. De algemene tendens in het bedrijfsleven streefde naar concentratie. Men sprak in 1948 al van een mogelijke min of meer gedwongen concentratie in de toekomst. Met een vorm van vrijwillige samenwerking kon men hetzelfde doel bereiken, dachten de Commissarissen.

### **Verbouwing kantoor en botermakerij**

De melkaanvoer was praktisch weer op het vooroorlogse peil. Ondanks de concurrentie was er dit jaar 18 miljoen kg melk geleverd tegen 19 miljoen kg in 1939.

Teneinde de boterproductie beter in de hand te kunnen houden was het noodzakelijk de botermakerij te verbouwen. Ook het kantoor moest worden uitgebouwd. De verbouwing van kantoor en botermakerij vergde een bedrag van f 37.000,-. De voorgestelde uitbreiding met een bovenverdieping voor archiefruimte en tankruimte voor bewaring van vloeibare producten voor een bedrag van f 13.000,- werd uitgesteld. Het kapitaal, hetwelk in gebouwen en machines was gestoken, beliep een bedrag van ongeveer f 130.000,-. Omdat er in vorige jaren extra was afgeschreven, bestond er een belangrijke overwaarde, zodat het gebouwenkapitaal zonder bezwaar met f 37.000,- kon worden verhoogd.

### **Betere binding eigen boeren aan de fabriek**

De commissaris, mej. A.A. de Beaufort, opperde het denkbeeld over te gaan tot uitbreiding van het aandelenkapitaal onder de melkleveranciers. Een voordeel hiervan

zou stellig zijn dat de fabriek hierdoor mogelijk de boeren meer zou kunnen binden. In 1897 kon dit wegens gebrek aan inzicht en vertrouwen niet worden bereikt. Men vond het nodig eerst een financieel advies in te winnen.

1949

### Goede financiële resultaten 1948

Over 1948 was er een bruto winst berekend van f 90.000,-. Besloten werd 1,7% van het uitbetaalde melkgeld als uitkering aan de boeren-leveranciers te doen. Hiermee was een bedrag gemoeid van f 58.000,-. Het resterende bedrag van f 32.000,- werd als volgt besteed:

- Dividend 5% van f 25.000,-	f 1.250,-
- Reparatiefonds	f 300,-
- Tantième directeur	f 3.250,-
- Afschrijving op nieuwbouw	f 10.000,-
- Restant voor belastingen en reserve aanschaffing nieuwe werktuigen	f 17.200,-

De Commissarissen waren zeer goed te spreken over dit financiële resultaat. Vooral de uitkering aan de boeren vond men een goede geste tegenover de concurrerende bedrijven.

### Opslag van ondermelk en room

De fabriek kwam eens weer ruimte tekort. Het ging nu met name over de opslag van ondermelk en room, waarvoor tankruimte nodig was. De ruimte waar eerder caseïne werd bereid, stond gedeeltelijk renteloos. Ook de productie van kaas kwam weer ter sprake. Hiervoor moesten grote investeringen worden gedaan, terwijl men er niet zeker van was dat de kaasproductie een terugval te verwerken zou krijgen. De varkensmesterij was weer in opkomst zodat de boeren de ondermelk in een groot deel van het jaar niet konden missen. Dit betekende dat voor de bijproducten niet altijd over voldoende ondermelk kon worden beschikt.

### Pensioenregeling

De directeur pleitte regelmatig voor een

betere pensioenregeling voor het personeel. Commissaris W.H. de Beaufort merkte op, dat in plaats van incidenteel voor de werkers te zorgen, beter de gehele pensioenregeling nader kon worden gezien. Nu er goede financiële jaren werden gemaakt, was het volgens deze Commissaris thans de aangewezen weg te zorgen voor een pensioenregeling op goede basis. De directeur zou nader rapporteren.

1950

### Jaarverslag over 1949

Ook nu kwam er weer een nabetaaling aan leveranciers over 1949. De Commissarissen noemden de resultaten in 1949 buitengewoon goed. Daarom werd er besloten een nabetaaling te doen van 2% over het uitbetaalde melkgeld. Dat vergde een bedrag van f 87.000,-. De winst bedroeg dan nog ongeveer f 40.000,- en werd op de gebruikelijke manier verdeeld. Het ging goed met de Roomboterfabriek 'De Vooruitgang'. De melkomzet bedroeg 23 miljoen kg.

### Boterkarn en roomzuurtank

De oude boterkarn moest worden gerepareerd. Het advies van de directeur om de oude karn te vervangen door een nieuwe met een toninhoud van 7.500 liter tegen een prijs van f 20.000,- werd overgenomen. Een roomzuurtank werd tweedehands aangekocht, zodat de room beter kon worden behandeld. Een tweede grote karn was noodzakelijk om alle room goed te kunnen verwerken.

Op zondag werd er niet in de fabriek gewerkt, zodat er vooral op zaterdag en maandag veel moest worden geproduceerd. De overgrote toevoer in de topweken dwong de fabriek soms tot aflevering tegen verliesprijzen, tenzij er meer melkpoeder of caseïne kon worden gefabriceerd.

### Salaris van de directeur

De directeur genoot een vast salaris en kreeg een tantième van 10% van de winst.



*De directeurswoning in de sneeuw omstreeks 1950.*

*Tegenover de fabriek werd in 1902 de woning Stationsweg 235 gebouwd. Hier woonde het echtpaar Douma-Dorrestein met hun kinderen Nellie Wilhelmine, geboren 18 mei 1903 en Wilhelmina Richarda, geboren 17 april 1910. De woning werd op 1 april 1963 door mevrouw Douma verlaten. Na gedeeltelijk door brand te zijn verwoest, werd de woning in december 1980 afgebroken.*

In vergelijking met andere fabrieken lag de beloning niet hoog. Vooral bij een lage winstmarge van de fabriek was het salaris te laag bij zo'n grote melkomet. Daarom werd besloten het vaste salaris te verdubbelen tot f 7.000,- en de tantième vast te stellen op 5% van de netto winst. Daarnaast genoot de directeur een toelage van f 750,- per jaar voor een zelf aan te schaffen auto.

### **Betere pensioenregeling**

De pensioenen voor het personeel werden nogmaals bekeken. Er werd besloten het pensioen te verhogen tot f 13,- per dienstjaar tot een maximum van f 10,- per week. Ook voor de directeur moest er een betere pensioenregeling komen.

### **De fabriek deed goede zaken**

De directeur maakt op 18 oktober 1950 melding van een te verwachten omzet in 1950 van 25 miljoen kg melk. Mede als gevolg van oorlogsgeruchten stegen de prijzen. Afgelopen zomer was er ook weer tijdelijk caseïne gemaakt, wat ten goede kwam aan de prijs van de ondermelk. Bijna alle melk werd afgezet voor consumptie omdat op deze melk door de overheid een toeslag werd betaald. De ondermelk bracht f 0,10 per kg op, terwijl de vastgestelde prijs voor de levering van deze melk aan veehouders slechts f 0,04<sup>5</sup> bedroeg. De caseïneprijs, die in de zomer van 1950 f 1,35 per kg bedroeg, was in de herfst opgelopen tot f 2,60 per kg.



## Nieuwe bedrijfsmachines

Met de plaatsing van een nieuwe poeder-machine was begonnen. De walsen van de oude machine moesten worden vernieuwd voor een bedrag van f 5.000,-. Een nieuwe karn was inmiddels besteld. Enkele klachten over pakjes boter leidden tot de ontdekking, dat het hout van de boterinpak-machine veel bacteriën vasthield. De houten onderdelen van deze machine werden vervangen door roestvrijstalen onderdelen. Bij de aanschaffing van een koelmachine kon niet direct een grote motor worden geleverd. De reserve motor moest in gebruik worden genomen. De motor met een vermogen van 70 p.k. was nu inmiddels gearriveerd. Deze motor kostte f 4.596,-. De reservemotor kreeg weer de functie van reserve voor zover er stagnatie mocht ontstaan aan de stoommachine. Er werden een paar nieuwe melktanks bijgekocht om de melk voldoende te bergen. Voor de bereiding van flessemelk was een andere spoelmachine nodig omdat één der oude machines onbruikbaar was geworden en een andere machine niet meer voldeed. De laatste machine werd vervangen door een gereviseerde spoelmachine. Er werd tevens een klokpasteur voor de flessemelk aangeschaft. Hierdoor werd de bewerking belangrijk vereenvoudigd.

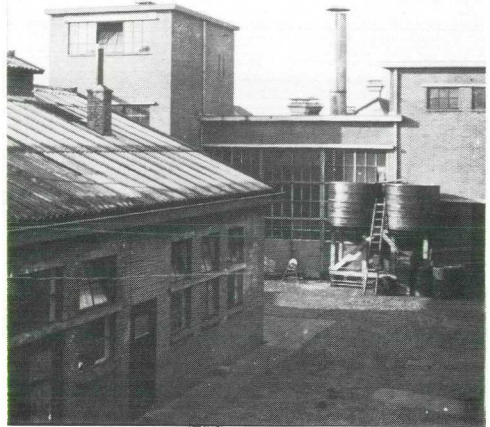
1951

## Melkleveranciers deelden in de winst

Over 1950 was een winst gemaakt van f 174.000,-. De melkleveranciers kregen hiervan een bedrag uitgekeerd van f 100.000,- overeenkomende met f 0,40 per 100 kg geleverde melk of 2,3% van het melkgeld. De overige f 74.000,- werd gebruikt voor extra afschrijvingen, belastingen, dividenden en tantièmes.

## Extra toelage, klompen en stofjassen voor het personeel

Het personeel van de fabriek had rond Kerst 1950 een extra toelage van 2% ontvangen. Gelet op de gunstige financiële ontwikkeling van de fabriek was men bereid het personeel een extra toelage te



*Een gedeelte van de fabriek omstreeks 1950. Links het lokaal voor de uitgifte van melk aan de slijters en het laboratorium. Op de achtergrond het walsenmelkpoederlokaal.*

geven, doch men verwachtte daarvoor geen goedkeuring te krijgen van hogere hand, waardoor het personeel verstoken bleef van nog een extra toelage. Wel werd besloten schoeisel voor het personeel aan te schaffen. Omdat de klompen door het vocht gemiddeld in zes weken versleten waren, werd er besloten een voorraad aan te leggen van de meest gangbare maten. Het kantoorpersoneel kreeg stofjassen. Dus toch wat extra voor het personeel.

## Weer caseïne-bereiding

Op 16 maart 1951 deelde directeur mede, dat er weer caseïne werd gemaakt. Door de melkzure behandeling der ondermelk kwam wei beschikbaar van een goede kwaliteit, waarvoor van de zijde van de veehouders veel belangstelling bestond. De wei werd vlot verkocht voor de varkensmesterij en werd niet meer, zoals vroeger, tegelijk met het afvalwater afgevoerd. Een goede zaak!

### **Gift aan Fidelio**

Het Harmoniegezelschap Fidelio te Woudenberg had nieuwe instrumenten nodig en deed een verzoek om een gift. De Raad van Commissarissen stelde voor dit doel een bedrag beschikbaar van f 100,-.

### **Tuberculosebestrijding koeien**

Sinds 20 mei 1951 werd voor de t.b.c.-bestrijding onder de koeien van alle veehouders een bijdrage van f 0,25 per 100 kg geleverde melk ingehouden. Van de zijde van de Amerikaanse Marshall-hulp werd een gelijk bedrag beschikbaar gesteld. Uit dit gevormde fonds konden de op tuberculose reagerende dieren worden opgeruimd. Van elke veehouder, die nog zogenaamde 'reageerders' op zijn bedrijf had werd tevens nog een bedrag van f 0,55 per 100 kg geleverde melk ingehouden.

Dit bedrag werd terugbetaald wanneer alle op t.b.c. reagerende dieren binnen de daarvoor gestelde termijn waren opgeruimd. Door deze methode kreeg men binnen een redelijke termijn een gezonde veestapel.

### **Trouwe personeelsleden**

Er werd wel eens gezegd dat sommige werknemers met de fabriek waren 'getrouwd'. Zo staat er in de notulen van 25 mei 1951 van de Raad van Commissarissen vermeld dat Evert van de Lagemaat, 80 jaar oud, nog altijd op de fabriek werkte. De laatste maanden moest hij wegens ziekte afhaken. Na beëindiging van z'n ziekteuitkering werd hem een pensioenuitkering in het vooruitzicht gesteld. De bijna 61-jarige Erris de Kruif kon zijn werk niet meer aan en moest gebruik maken van de invaliditeitsregeling. Zijn pensioen werd premievrij gemaakt en hij kreeg van de fabriek een aanvullende uitkering tot zijn 65e jaar.

### **Kapitaaluitbreiding**

Bij de invoering van de naamloze vennootschap in het jaar 1900 werd het aandelen-

kapitaal vastgesteld op f 25.000,-. Dit kapitaal bleef 51 jaar lang gelijk. Er was geen behoefte het aandelenkapitaal te verhogen. Men kwam nu echter tot de ontdekking dat dit te kleine kapitaal bij de verdere groei van de fabriek teveel belemmeringen zou kunnen opwerpen. Financieel-economische deskundigen van de Centrale Raiffeisenbank adviseerden het aandelenkapitaal met f 50.000,- te verhogen tot f 75.000,-. De aandelen werden uitgegeven met een koers van 100%. De oude aandeelhouders kregen prioriteit bij de inschrijving. De Raiffeisenbank belaste zich met de uitgifte van de aandelen.

### **Samenwerking met andere fabrieken**

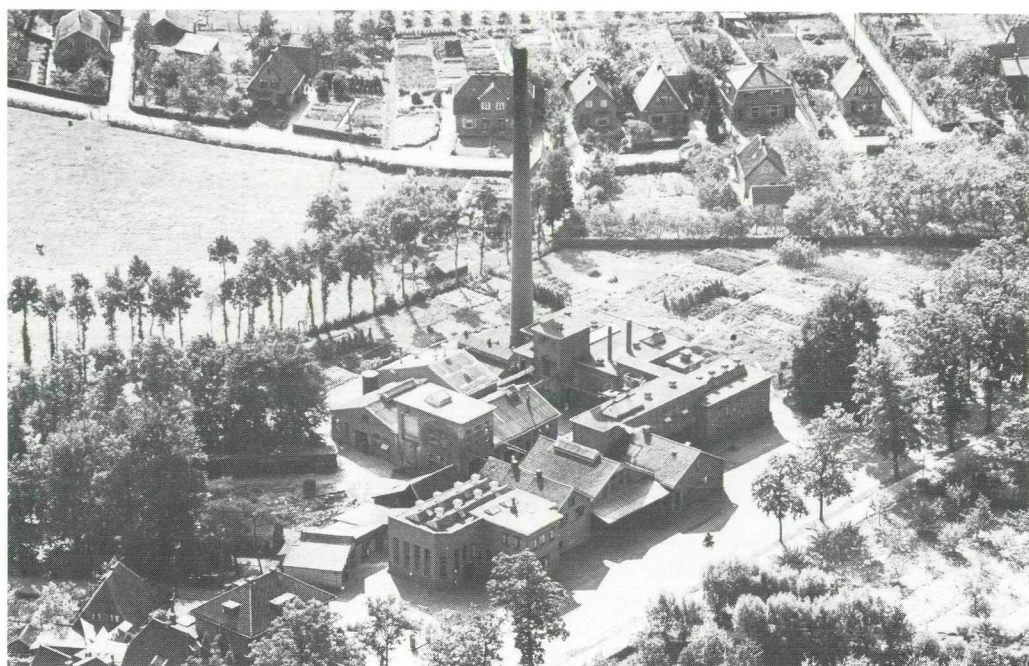
De Coöperatieve Melk Centrale te Zeist wilde een belangengemeenschap met 'De Vooruitgang' scheppen. De indruk bestond dat men een overeenkomst wilde afsluiten voor de levering van alle benodigde melk. Daarnaast zou men een geldlening willen hebben voor de financiering van de nieuwbouw van hun fabriek.

Voor een lening voelden de Commissarissen niets, maar het belang van een geregelde melklevering werd erkend. Er werd een nader onderzoek ingesteld. Zeist wilde liever een belangengemeenschap met 'De Vooruitgang' dan onder de C.M.C. te gaan werken. De Veenendaalse Melkinrichting deed ook een verzoek tot samenwerking. Ook dit verzoek werd onderzocht.

1952

### **Aankoop van een spraypoeder-installatie**

Op 19 januari 1952 werd een buitengewone vergadering gehouden van de Raad van Commissarissen. De directeur H.J. Reussink had plannen ontwikkeld voor de aanschaffing van een spraypoeder-installatie, waarop een beslissing moest worden genomen. Met de nieuwe installatie kon spraymelkpoeder voor bijna 100% worden opgelost. Dat was niet het geval bij de thans in gebruik zijnde 'Hatmaker' installatie. Vooral voor exportdoeleinden werd de spraypoeder veel meer gevraagd dan



*Luchtfoto van de fabriek in het jaar 1951. Rechts de bebouwing langs de Laagerfseweg.*

'Hatmaker' poeder. Het prijsverschil tussen spray- en Hatmaker melkpoeder was zo groot dat er een meerprijs van ruim  $f$  0,04 voor de ondermelk zou ontstaan.

's Zomers had de fabriek een groot overschot aan melk, die vooral bij de top-aanvoer alleen tegen een lagere prijs kon worden afgezet. Bij de verwerking van de overtollige melk in een andere fabriek moesten er transportkosten worden betaald. Er was een mogelijkheid het overschot tot caseïne te verwerken. De laatste jaren lag de prijs van dit product echter zo laag dat caseïne-bereiding niet rendabel was.

Een spraypoeder-machine werkte met een minimum aan personeel. Met de aanschaffing van een dergelijke machine kon de gehele overproductie worden opgevangen, terwijl bij normale omstandigheden de te maken overwinst zodanig kon zijn, dat de machine zichzelf binnen weinige jaren terugbetaalde.

De kosten van een spraypoeder-installatie

bedroegen  $f$  189.500,-. De bijkomende kosten werden geschat op  $f$  60.000,-.

De totale investering bedroeg  $f$  249.500,-. Met de machine kon 3.000 kg melk per uur worden verwerkt. Gedurende de zomerperiode kon de installatie 7.500.000 kg melk omzetten in spraypoeder. De melkpoeder zou vijf cent per kg meer kunnen opbrengen dan 'Hatmaker' poeder, hetgeen een bedrag van  $f$  33.750,- opleverde. Daar kwam nog bij het voordeel dat deze installatie ook volle poeder produceerde, waarvoor een goede vraag bestond, zodat ook voor het vet, waarvan uitsluitend boter werd gemaakt, een andere verwerkingmogelijkheid kwam. De concurrenten van de fabriek gingen ook steeds meer in die richting werken. Wilde 'De Vooruitgang' met de uitbetaling aan de boeren blijvend kunnen concurreren, dan moest, volgens de directeur, de aanschaffing ernstig in overweging worden genomen. De bediening van de installatie kon door het eigen personeel plaatsvinden.

De Commissarissen besloten medewerking te verlenen aan de aanschaffing van deze poederinstallatie. In de tijd van het bestaan van de fabriek was er niet eerder zo'n verstrekkende investering gedaan. De aanschaffingskosten werden gefinancierd met een door de Centrale Raiffeisenbank verstrekte lening van f 250.000,- tegen een rente van 4,5% en op alleszins acceptabele voorwaarden.

De gedachte, de boeren te vragen de nabetaling over 1951 te gebruiken als gedeeltelijke financiering van de melkpoederinstallatie tegen een nader overeen te komen rentepercentage, vond geen weerklank.

### Samenwerking met de Melk Centrale te Zeist

Door de aanschaffing van de melkpoederinstallatie ontstonden er geen overschotten meer aan melk in de zomerperiode, waardoor de samenwerking met andere fabrieken naar de achtergrond werd verschoven. De Melk Centrale wilde ook een lening en daarover had de Raad van Commissarissen reeds een negatieve mening uitgesproken.

### Jaarverslag over 1951

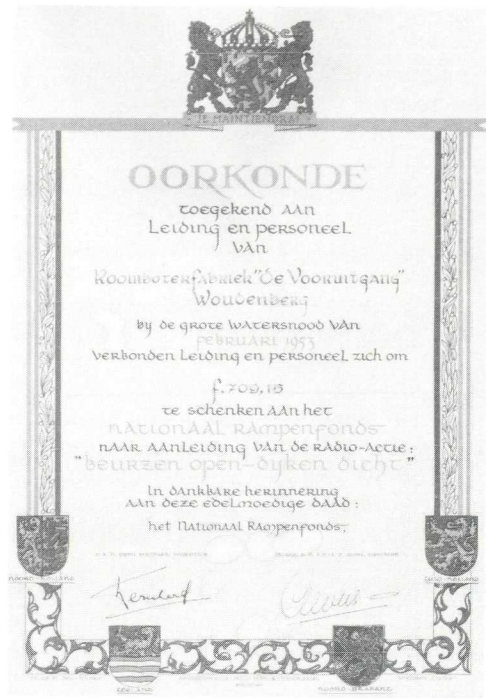
Er was een bruto-winst van f 130.232,71 over het jaar 1951.

Dit bedrag werd als volgt besteed:

- Melkleveranciers 1,8%  
van het melkgeld f 80.704,47
- Fiscaal toegestane afschrijving op gebouwen en machines f 40.000,00
- Dividend f 1.250,00
- Tantième f 475,00
- Voor extra bestemmingen en eventuele lasten f 7.803,24

### Subsidie Bedrijfsvoorlichting

De Raad van Commissarissen besloot tot deelname in het waarborgfonds van de bedrijfsvoorlichting met een bedrag van f 400,- onder voorwaarde dat de Coöp.Zuivelfabriek te Achterveld, die ook in dit gebied werkte, niet achterbleef en dat de Landbouwcoöperaties Woudenberg



-Maarn en Leusden-Stoutenburg het leeuwen-aandeel van het te dekken tekort voor hun rekening zouden nemen.

### Zware concurrentiestrijd

De Raad van Commissarissen vernam bij monde van de directeur dat er een zeer zware concurrentiestrijd woedde tussen 'De Galak-Nutricia' enerzijds en de 'Concordiafabrieken' te Wageningen - Ede - Barneveld - Terschuur anderzijds. Als gevolg daarvan werden de melkprijzen te hoog opgeschroefd in verhouding tot andere gebieden van ons land. Om grote moeilijkheden te voorkomen moest de fabriek de melkprijzen enigszins aanpassen, omdat de zomermaanden 1952, waarin juist de grootste melkaanvoer plaats vond, slechte bedrijfsresultaten te zien zouden geven. Om te voorkomen dat de aandeelhouders daarvan de dupe zouden worden, werd alsnog besloten van de winst in 1951 een dividendreserve te vormen van f 3.750,-.

### Melkcomzetten en melkinrichting te Veenendaal

In 1952 werd bijna 24 miljoen kg melk ontvangen. In 1951 ruim 24 miljoen kg en in 1950 ruim 25 miljoen kg. In de winter en in het voorjaar van 1953 lag de melkontvangst weer ongeveer 20% hoger dan in dezelfde periode van het jaar 1952.

Inmiddels was er in Veenendaal een lokaal voor opslag en uitgifte van melk ingericht. De Keuringsdienst van Waren en het Bedrijfsschap voor Zuivel, maakten bezwaar tegen de gang van zaken in Veenendaal. Het melklokaal moest worden verbouwd en er moest een koelinrichting worden aangebracht. De geraamde kosten bedroegen f 3.000,- à f 4.000,-. De fabriek had nog oorlogsschade te goed van gestolen tanks van de Roomboterfabriek 'De Volharding' te Renswoude. Met de opbrengst hiervan konden de verbouwingskosten in Veenendaal worden betaald.

### Kleinverpakking van melkpoeder

Het was de opzet om de gefabriceerde



*Woningen Landaasweg nummers 5 en 7 (verbouwde limonadefabriek 'De Woude', eigendom van de Roomboterfabriek 'De Vooruitgang'. Bewoners: de familie J. van Grootheest en de familie D. van Voorthuizen).*

melkpoeder onder eigen merk in een kleine verpakking aan het buitenland te verkopen. Een eigen inpak-installatie zou ongeveer een bedrag van f 20.000,- kosten, terwijl er extra personeel moest worden aangetrokken. Deze machine zou niet rendabel kunnen werken. Het leek daarom beter de melkpoeder voorlopig elders te laten verpakken. De fabriek had inmiddels verschillende aanbiedingen ontvangen. Het beste leek de aanbieding van de Verenigde Exporteurs te Rotterdam, waarbij dan door meerdere fabrieken gezamenlijk een verpakings-installatie zou worden geplaatst. De Raad van Commissarissen wilde in beginsel wel meedoen, waarbij de voorkeur werd uitgesproken om de installatie te plaatsen in Opmeer.

### Autokosten van de directeur

De directeur had een eigen auto waarmee hij ook reed in het belang van de fabriek. De autovergoeding bedroeg f 750,- per jaar. De autokosten werden berekend op f 1.650,- per jaar, waarvan de directeur 1/4 gedeelte voor privé-doel-einden reed. Besloten werd de autovergoeding nader vast te stellen op f 1.200,- per jaar.

### Huldiging van werknemers

Na afloop van de vergadering van de Raad van Commissarissen van 23 maart 1953 werden de werknemers B. van den Ham, Th. van den Pol en N. Lagerwey gehuldigd wegens het 25-jarig dienstverband met de fabriek.

### Toch een nabetaling aan de veehouders

Het Zuivelfonds betaalde ruim f 0,30 per 100 kg melk aan de fabriek, het zogenaamde zuivelpotje. Dat betekende een meevaller van ongeveer f 78.000,-.

De omliggende fabrieken hadden reeds uitbetaling aan de boeren gedaan van f 0,30 per 100 kg melk. Er kwamen vragen van de leveranciers wanneer de fabriek tot betaling zou overgaan. Nu de bevoorrechte positie van andere fabrieken door de moeilijke afzet in het buitenland wat minder

was geworden, was ook de concurrentie van de fabriek in Woudenberg aanzienlijk verbeterd. Doordat de melk tot poeder werd verwerkt kon er beter gelijke tred met andere fabrieken worden gehouden.

Het ging dus weer wat beter met de fabriek en dat deed de Raad van Commissarissen besluiten het zuivelpotje toch maar niet aan te wenden voor extra afschrijving op machines. Uit tactische overwegingen werd het beter geoordeeld dat de boeren tevreden bleven en daarom kregen ze de nabetaling toch.

### **Goede resultaten en goede vooruitzichten**

In 1952 was er een bedrijfswinst van f 60.000,-. De nabetaling aan de boeren had al plaats gevonden. Ongeveer f 55.000,- van deze winst werd gebruikt voor extra afschrijving op gebouwen, machines en gereedschappen. Dit bedrag moest worden gezien als extra boven de afschrijving welke fiscaal voor de vennootschapsbelasting was toegestaan. De overige f 5.000,- werd besteed voor tantième aan de directeur en dividenden van 5% voor de aandeelhouders. Hieruit bleek wel dat het niet ging om het gewin van de aandeelhouders - 5% dividend is geen hoog percentage - maar om het belang van de fabriek en vooral ook van de boeren door een goede melkprijs uit te betalen en als het financieel kon een leuke verrassing in de vorm van een nabetaling.

In 1953 werd er in de zomermaanden per week een half miljoen kg melk tot poeder verwerkt. Hierdoor kreeg de fabriek beduidend beter resultaten dan wanneer men door gebrek aan verwerkingscapaciteit tot gedwongen verkoop van melk moest overgaan. De nieuwe dure poedermachine leverde op deze manier goede resultaten. Van 3 tot 9 mei 1953 was de melkaanvoer 112% ten opzichte van dezelfde tijd in 1952, terwijl het landelijk percentage 103% was. Door de grote melkaanvoer moesten verschillende 'losse' werkrachten worden aangenomen.

### **Nieuwe vrachtwagen**

Twee Woudenbergse bedrijven werden ingeschakeld voor de levering van een nieuwe vrachtauto. Garage Honders kon een vrachtauto van het merk International leveren voor de prijs van f 12.000,- en de Gebrs. Methorst leverden de carrosserie voor een bedrag van f 2.040,-. Een complete vrachtwagen voor f 14.040,-.

### **Een dood kalf door gegiste taptemelk?**

De melkleverancier Van de Hengel uit Hamersveld was boos op de fabriek. Er was hem een bus taptemelk geleverd, die sterk was gegist en waaraan een kalf te gronde ging. Een deskundige werd erbij gehaald en de dierenarts concludeerde dat het kalf wel gegiste ondermelk had gedronken, maar dat niet met zekerheid kon worden gezegd, dat hieraan de doodsoorzaak was toe te schrijven.

De Raad van Commissarissen constateerde dat de directeur goed had gehandeld door de kwestie in der minne te regelen tegen een betaling van f 100,-.

### **Aankoop limonadefabriek 'De Woude'**

Door tussenkomst van het aannemersbedrijf M. van Lambalgen en Zonen te Woudenberg werd van de erven Wolswinkel het naast de fabriek gelegen limonadefabriekje aangekocht voor de prijs van f 9.000,- plus overdrachtskosten. De benedenverdieping van het pand werd geschikt gemaakt voor melkpoederopslag, terwijl de bovenverdieping werd verhuurd aan een personeelsslid. Het naast het pand gelegen stuk grond kon als bouwgrond worden gebruikt wanneer er zich weer een uitbreiding aandiende.

Vermeldenswaard is nog, dat het aannemersbedrijf M. van Lambalgen en Zonen, vrijwel alle verbouwingen aan en de uitbreidingen van de fabriek, alsmede reparatiewerk, uitvoerde. Het Woudenbergse aannemersbedrijf genoot veel vertrouwen van Commissarissen, directie en architect.

### **Oliestookinrichting**

De directeur stelde in de vergadering van

de Raad van Commissarissen van 2 oktober 1953 het stoken met olie aan de orde. Stoken met olie was meer hygiënisch en thans ook voordeliger dan steenkool. De laatste jaren waren veel zuivelfabrieken overgegaan van steenkool naar olie. Voor de fabriek leverde dit ook voordeel op omdat er 's zomers bij topbelasting meer stoom kon worden geproduceerd zodat alle melkpoedermachines tegelijk in bedrijf konden zijn. De directeur werd gevraagd hierover nadere inlichtingen in te winnen.

### **Controlestation voor kwaliteit van aangevoerde melk**

Door verschillende bedrijven was er een controlestation voor de bepaling van de kwaliteit van de aangevoerde melk opgericht. Ook met de fabriek in Woudenberg werden contacten gelegd over aansluiting bij dit controlestation. De kosten bedroegen *f* 0,12 per 100 kg melk, hetgeen voor de fabriek een extra last gaf van ongeveer *f* 30.000,- per jaar. Gelet op het feit dat verschillende fabrieken in de omgeving ook nog afzijdig bleven en de hoge aansluitingskosten, werd besloten niet toe te treden en voorlopig de landelijke regeling hieromtrent af te wachten.

### **Subsidie aan controleverenigingen**

Er waren van twee melkcontroleverenigingen, namelijk uit de Glindhorst en van Renswoude, verzoeken ontvangen om een subsidie van de fabriek in de kosten van melkonderzoek.

De directie van de fabriek stond niet te trappelen om aan de verzoeken te voldoen. Maar door de Coöp. Zuivelfabriek 'Concordia' te Ede-Wageningen werd het melkonderzoek gratis gedaan voor de verschillende werkzame verenigingen in hun gebied. Voor leden bij andere controleverenigingen aangesloten, werd een subsidie verleend. Ook de concurrerende bedrijven uit de omgeving, zoals de 'Galak' en 'Nutricia', hadden inmiddels deze methode gevolgd en dus kon de fabriek in Woudenberg niet achterblijven.

De directie voelde er hooguit voor om een

subsidie aan de verschillende verenigingen te geven, doch niet individueel per boer.

De Raad van Commissarissen wist niet te besluiten en machtigde de directie naar beste weten en voor één keer de medewerking van de fabriek te regelen. Dit besluit sprak van een groot vertrouwen in de directie.

### **Credietregeling met de Coöp. Boerenleenbank**

Er was duidelijk behoefte om een bedrijfscrediet van *f* 500.000,- af te sluiten bij de Coöp. Boerenleenbank te Woudenberg.

Besprekingen hadden resultaat. De Bank stelde de volgende voorwaarden:

- In de loop van enkele jaren moest het aandelenkapitaal worden opgevoerd tot *f* 250.000,-;
- uit het crediet mochten geen investeringen worden gedaan;
- er moest een gecontroleerde uitgifte van de aandelen komen;
- er moest zekerheidstelling komen van gebouwen en machinerieën, voorraad goederen en cessie van vorderingen.

Dit had tot gevolg dat:

- de statuten dienden te worden gewijzigd met de mogelijkheid om *f* 250.000,- aandelen te plaatsen;
- de lopende borgtochten van de Commissarissen kwamen te vervallen.

Notaris G.J. Holsheimer te Woudenberg kreeg opdracht de nodige akten te maken.

### **Aankoop Landaasweg**

De Landaasweg, lopende oostelijk van de fabriek, was in particuliere handen. Jaarlijks moest *f* 50,- worden betaald om van deze weg gebruik te mogen maken. De fabriek kon de weg gedeeltelijk overnemen voor een bedrag van *f* 250,- inclusief kosten. De Raad van Commissarissen had niet veel moeite om snel tot een positief besluit te komen.

### **Melkpoeder in kleinverpakking**

Er waren reeds vele besprekingen geweest teneinde te komen tot verkoop van

melkpoeder onder eigen merk in kleinverpakking. Uiteindelijk was er een contract gesloten met de Verenigde Exporteurs te Rotterdam, die de export van melkpoeder ging behartigen. De melkpoeder werd verkocht onder het merk 'Milona'. Er werd uiteraard naar gestreefd om de investeringskosten en de verpakingskosten zo laag mogelijk te houden. Daarom werd er besloten om met de andere deelnemende fabrieken, de Coöp. Zuivelfabrieken Wierden-Hellendoorn en Opmeer een samenwerkingsverband aan te gaan. De verpakingsinstallatie werd in de fabriek te Opmeer geplaatst.

De deelname van de fabriek in Woudenberg werd berekend op f 15.000,- per jaar. De verwachtingen voor de kleinverpakking waren gunstiger dan voor de melkpoeder, die in zakken werd verpakt. De exportpositie van de zuivelprodukten kon niet rooskleurig worden genoemd.

1954

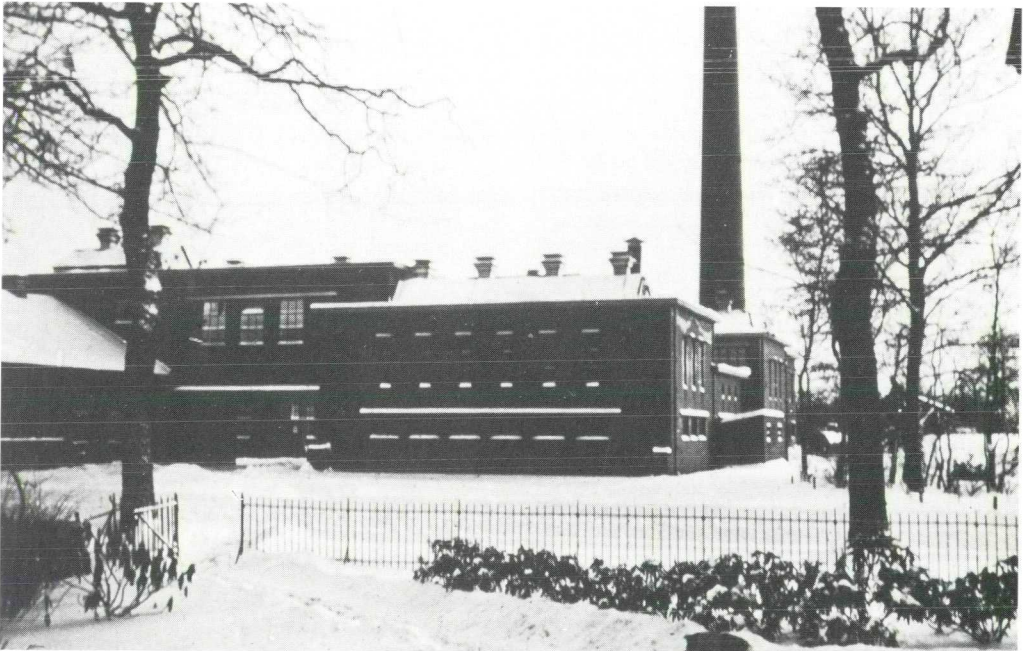
### Wijziging van de melkontvangst en de melkinrichting

"Bij de heersende vooruitgang van de techniek dient U met de tijd mee te gaan, opdat U daardoor economisch sterker komt te staan", aldus een zinsnede uit een deskundig advies inzake de verandering van de melkinrichting, een geautomatiseerde melkontvangst en uitbreiding van het tanklokaal.

Een grootse uitbreiding stond op stapel, waarvan de uiteindelijke kosten ruim f 243.000,- bedroegen. Daarnaast werd er een bedrag van ruim f 263.000,- geïnvesteerd in machines en gereedschappen. Al met al een enorme investering van meer dan een half miljoen gulden.

Wat is er allemaal met dit geld gebeurd?

De melkpoederopslag naast de verstuiwingsinrichting was niet ideaal. Er kwam te veel waterdamp in dit lokaal omdat ook de pasteurisatie van de flessemelk in dit



*De fabriek in de sneeuw omstreeks 1955 met zicht op de noordwestelijke gevel. Op de voorgrond de Stationsweg.*



lokaal moest plaatsvinden. Het was nodig dat de flessenpasteurisatie uit dit lokaal werd verplaatst en overgebracht naar de melkinrichting. Dat leverde weer moeilijkheden op, omdat de tapmachine en de klokpasteur niet in deze inrichting konden worden geplaatst. Een verbouwing was nodig. Met het oog op verschillende andere verbeteringen, die met deze verbouwing gelijktijdig zouden kunnen worden aangebracht, was het beter om op het gebouw een verdieping aan te brengen. Het laboratorium zou op de begane grond kunnen verdwijnen en op de verdieping wat groter en meer aan de eisen des tijds opnieuw worden ingericht.

De benedenruimte zou dan geheel geschikt kunnen worden gemaakt voor de melkinrichting. Ook de papketels konden met het oog op het machinaal vullen der flessen op de bovenverdieping worden geplaatst. Daarnaast kon het tanklokaal worden uitgebreid, waardoor zoveel mogelijk alle opslag van melk bij elkaar kon komen. Tevens kon er een grotere melkopslag worden gemaakt, wat vooral voor de zaterdagen en de maandagen in de zomerperiode met veel melkaanvoer zeer gewenst was.

Door verplaatsing van de tanks voor veevoer uit de ruimte achter de machinekamer naar het nieuwe tanklokaal, kon aldaar een ruimte worden gemaakt voor het inrichten van een behoorlijk schaftlokaal voor het personeel, waarvoor de Arbeidsinspectie voorwaarden had gesteld.

Er kwam een geheel nieuwe inrichting voor de geautomatiseerde melkontvangst, waardoor een snellere verwerking van de melk kon plaatsvinden en tevens een veel betere reiniging van de melkbussen, die met de huidige machines absoluut onvoldoende gereinigd konden worden. De melkontvangst werd verplaatst naar de westzijde van de fabriek.

Voor de olieopslag werden twee tanks aangeschaft, elk met een inhoud van 40.000 liter.

### Overleg met de boeren

De Raad van Commissarissen vond het nodig dat de boeren tevoren kennis konden nemen van deze grote verbouwing en daarbij moest worden medegedeeld welke economische belangen er aan de verbouwing waren verbonden. Deze investering ging gepaard met een uitbreiding van het aandelenkapitaal en het waren de boeren, die de aandelen moesten kopen. Daarom mocht er geen verkeerde indruk worden gewekt met het oog op het te plaatsen nieuwe aandelenkapitaal. Kortom, er moest niet kunnen worden gezegd, dat er met geld gesmeten werd zonder te weten of het economisch verantwoord was. De directeur zou de bespreking met kleine groepen boeren organiseren.

### Bedrijfsresultaten over 1953

De totale brutowinst bedroeg ruim f 280.000,- met inbegrip van een uitkering uit het Zuivelfonds van f 163.000,-. De eigenlijke brutowinst beliep een bedrag van f 117.000,-. Rekening werd gehouden met een uitkering van f 0,80 per 100 kg melk aan de boeren, waarvoor een bedrag van f 213.100,- nodig was. De winstverdeling zag er als volgt uit:

- Dividend 5% van het aandelenkapitaal,	
groot f 75.000,-	f 3.750,00
- Tantième directeur	f 1.848,44
- Reparatiefonds	f 300,00
- Afschrijving op gebouwen	f 6.000,00
- Afschrijving op machines	f 52.263,56
- Reserve voor belastingen	f 3.738,00
Totaal	f 67.900,00
	=====

De melkaanvoer in 1954 steeg in het voorjaar met 50.000 kg per week in vergelijking met 1953. Toch kon de fabriek bij deze grote melkaanvoer de melkprijs, te betalen aan de boer, op het oude bedrag handhaven. Er behoefde niet beneden de markt te worden verkocht, omdat de overtollige melk werd verwerkt tot melkpoeder. Een voordeel was dat de fabriek niet alleen afhankelijk was van melkverkoop, doch dat men in een goedkope periode zelf de melk

tot producten kon verwerken.

Er was in het voorjaar van 1954 pech met de oliestookinrichting, behorende bij de poederinstallatie, omdat de binnenketel van de luchtverhitter was gebarsten. Er was sprake van een constructiefout, zodat deze ketel op kosten van de leverancier werd vernieuwd.

Door slijtage aan een roompomp kreeg de boter een metaalsmaak en daardoor werd de roomboter ondergebracht in de prijsklasse II. Een nieuwe roompomp werd aangeschaft en sindsdien was de smaak weer verbeterd zodat men hoopte weer snel in prijsklasse I terecht te komen, waardoor weer een betere boterprijs kon worden gemaakt. Het veelvuldig gebruik van minder goede kwaliteit kuilvoer gaf vaak aanleiding tot opmerkingen bij de boterkeuringen.

### **Massaal bezoek aan de fabriek**

In de vergadering van 16 maart 1954 deed de directeur mededeling aan de Raad van Commissarissen over het massale bezoek aan de fabriek door leden van de landbouworganisaties. Een zestal excursies werden er georganiseerd met de Coöp. Boerenleenbank en de Handelsvereniging. De directeur gaf een uiteenzetting over de verwerking van de melk in de fabriek, waarna er een rondleiding plaatsvond. Daarna was er een broodmaaltijd in de

gebouwen van de Coöperatieve Handelsvereniging. Na afloop van deze maaltijd werd de silo bezocht. Ook de leden van het Utrechts Landbouwgenootschap kwamen op bezoek.

### **Salarisverhoging directeur en adviseur**

Nadat de heren H.J. Reussink, directeur, en J. Douma, adviseur, de vergadering van de Raad van Commissarissen hadden verlaten, deelde de voorzitter mede, dat beide functionarissen niet deelden in de loonronde. Hij stelde voor - gelet ook op het bedrag dat andere fabrieken betaalden - een salarisverhoging van f 1.000,- per functionaris toe te kennen. Hiertoe werd besloten.

### **Recordmelkaanvoer in 1954**

De melkaanvoer in 1954 bedroeg meer dan 28 miljoen kg. Niet eerder was er zo'n grote melkaanvoer geweest. De winst uit het bedrijf bedroeg f 251.000,-. Uit het Zuivelfonds werd opnieuw een groot bedrag ontvangen. In totaal was er f 541.000,- beschikbaar. De boeren kregen hiervan f 413.000,- hetgeen overeenkwam met een nabetaling van f 1,50 per 100 kg geleverde melk. Naast de gebruikelijke dividenden en tantième werd het overgrote deel besteed voor extra afschrijving op gebouwen en terreinen, alsmede machines en gereedschappen.